

Autorzy wystawy – Jerzy Nawrocki i Krystian Wójcik –
są pracownikami Państwowego Instytutu Geologicznego
– Państwowego Instytutu Badawczego.

W 2019 roku brali udział w 43. wyprawie na Polską Stację
Antarktyczną im. Henryka Arctowskiego na Wyspie Króla
Jerzego (Szetlandy Południowe).

Wiadomość o śmierci profesora Krzysztofa Birkenmajera,
która zastała ich podczas badań prowadzonych wokół Lodowca Ekologii
w Zatoce Suszczewskiego (nieopodal stacji), zainspirowała
do zorganizowania wystawy, która choćby w niewielkim
stopniu przybliży działalność wielkiego geografa,
geologa i odkrywcy.

W piątą rocznicę śmierci mamy przyjemność zaprezentować
Państwu zbiór fotografii ilustrujących obiekty geograficzne nazwane
przez profesora Krzysztofa Birkenmajera. Prezentujemy również
okazy skał z dwóch najważniejszych opisanych przez niego
stanowisk – Potoku Skamieniały Las oraz Księżycowej Doliny.

Wyspa
Króla Jerzego

Krystian Wójcik i Jerzy Nawrocki - uczestnicy 43. wyprawy
na Polską Stację Antarktyczną im. Henryka Arctowskiego
przed transporterem pływającym PTS

Wyspa
Króla Jerzego

Góry lodowe w Zatoce Ezcurry
na tle Panińskich Skał i Lodospadów Szmaragdowych

NAZWY GEOGRAFICZNE PROFESORA KRZYSZTOFA BIRKENMAJERA NA WYSPIE KRÓLA JERZEGO ANTARKTYKA ZACHODNIA

WYSTAWA
MUZEUM BADAŃ POLARNYCH
W PUŁAWACH

17.04.
2024

Na wystawę zapraszają:
dr Piotr Kondraciuk
Dyrektor Muzeum Badań Polarnych
w Puławach
oraz **prof. dr hab. Krzysztof Szamałek**
Dyrektor Państwowego Instytutu
Geologicznego – Państwowego
Instytutu Badawczego

Wyspa
Króla Jerzego

Lodowiec Ekologii oraz Iglica Czajkowskiego
wystająca spod lodowej Kopyły Warszawy

Krzysztof Ludwik Birkenmajer urodził się w Warszawie 6 października 1929 roku. Po powstaniu warszawskim przeniósł się do Krakowa, gdzie w 1947 roku, po zdaniu matury, rozpoczął studia geologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim, już po trzech latach uzyskał tytuł magistra. Przez kolejne cztery lata studiował geologię na Akademii Górniczo-Hutniczej, na której uzyskał dyplom inżyniera geologa. Jeszcze podczas studiów na UJ został pracownikiem naukowym – asystentem w Zakładzie Geologii.

Od 1954 roku został zatrudniony w Instytucie (wówczas zakładzie) Geologicznym Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. W 1957 roku obronił pracę doktorską na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, a już w 1959 roku uzyskał habilitację, później profesurę nadzwyczajną (1967) i tytuł profesora (1973). Krzysztof Birkenmajer jest autorem ponad 1000 prac naukowych i popularnonaukowych, z czego ponad 600 dotyczy geologii pienińskiego pasa skałkowego i obszarów polarnych. Opracował też i wydał kilkanaście map geologicznych. Był wieloletnim redaktorem czasopisma „Studia Geologica Polonica”.

Uczestniczył w 23 wyprawach naukowych w regiony polarne – na Spitsbergen, Grenlandię i do Antarktyki, wieloma z nich kierował. Szczególnym miejscem jego prac geologicznych były Szetlandy Południowe i Półwysep Antarktyczny.

Na Wyspie Króla Jerzego odkrył ślady jednego z pierwszych zlodowaceń Antarktydy sprzed 26 mln lat. Badając Zatokę Admiralicji oraz sąsiednią Zatokę Króla Jerzego, nazwał ponad 200 obiektów geograficznych, których polski źródłosłów zdobi obecnie mapy w podręcznikach i atlasach Antarktyki na całym świecie.

W latach 1992–1996 profesor Birkenmajer był sekretarzem naukowym Międzynarodowego Komitetu Badań Arktyki, a w latach 1984–1999 przewodniczył Komitetowi Badań Polarnych przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Na cześć wielkiego badacza, nazwisko Birkenmajera zostało utrwalone w nazwach gatunkowych kopalnych roślin i zwierząt. Profesor Krzysztof Birkenmajer zmarł 23 lutego 2019 roku w Krakowie. W 2024 roku, w piątą rocznicę jego śmierci przygotowaliśmy wystawę upamiętniającą jego dorobek jako wielkiego przyrodnika – geografa i geologa Antarktyki Zachodniej.

**Krzysztof Ludwik
Birkenmajer**
(1929–2019)

Fot. M. Konaszeńska-Pyla

Wyspa
Króla Jerzego

Góra Birkenmajera na Półwyspie Keller
w północnej części Zatoki Admiralicji